

[Starcke.]

en meget, meget høj Rente. Jeg maa have Lov til at sammenligne med det Laan, vi f. Eks. fik i Eximbanken i August Maaned 1945, inden den nuværende højtærede Regering traadte til. Det var et Laan, saa vidt jeg erindrer paa 20 Mill. Dollars, og det var ligesom dette Laan afdragsfrit i 5 Aar og skulde tilbagebetales i Løbet af 15 Aar, hvor dette spænder over 20 Aar, men Laanet i Eximbanken skulde kun forrentes med $2\frac{1}{2}$ pCt. i de første 5 Aar, stigende til 3 pCt. i de næste 5 Aar og stigende til $3\frac{1}{2}$ pCt. i de følgende 5 Aar, men til Gengæld var man fri for alt det Posekiggeri, som er hæftet til Laanet i Interbanken, medens man paa den anden Side maa indrømme, at Eximbankens Laan er begrænset til kun at kunne anvendes i U. S. A. Grosserer-Societetet foreslog i sin Tid, at man i Eximbanken ikke skulde have taget et Laan paa 20 Mill. Dollars, men paa 100 Mill. Dollars, og hvis det var blevet gennemført, havde Danmark undgaaet at staa i den ydmygende Situation, vi staar i i Dag.

Principielt er vi fra vor Side mod Statslaan. Vi mener principielt, at det ikke er Statens Opgave at laane, vi mener, at Laan og Kreditter bedre ordnes af Borgerne selv, af Erhvervene selv, af Pengeinstitutterne selv, alene af den simple Grund at de har mere direkte Interesse i, at Laanene bliver billige og fordelagtige, og at de i mange Tilfælde bedre er i Stand til at opnaa Kredit, end Staten er. Endelig er der den Ulempe ved Statslaan, at Borgerne og den næste uskyldige Generation derigennem ofte bliver tvungne Kautionister for et Laan, de ikke har haft nogen Indflydelse paa.

Ved dette Forslag gives der visse Retningslinier i Fremtiden for Regeringens Politik, og derfor maa det afgjort siges, at det er noget, som griber ind i den danske Regerings og den danske Lovgivningsmagts Suverænitet. Det Brev, som har været omtalt tidligere i Dag, som Interbanken havde ønsket, at den højtærede Finansminister skulde skrive til Banken, og hvori der skulde garanteres, at der var Tilslutning fra Rigsdagen, fra alle større politiske Partier — det omfatter altsaa ikke det Parti, jeg repræsenterer —, fra Fagforeningerne og Erhvervs-kredse, synes jeg er et saa vigtigt Element ved Bedømmelsen af hele denne Sag, at jeg vil rette en indtrængende Anmodning til den højtærede Finansminister om at meddele Rigsdagen Indholdet af det. Saa vidt jeg kan forstaa, binder dette Brev endnu mere end selve Overenskomsten i Rigsdagsbeslutningen, betyder en yderligere Binding af hele Danmarks Restriktionspolitik. Dette, at

Regeringen skal øve fornøden Kontrol baade med Produktionen og med Fordelingen af Forbrugsvarerne, med Begrænsning af Hjemmemarkedets Forbrug og med Ressourcer, Raavarer, Brændselsstoffer, Indførsel, Eksportvarer og Tilgodehavender i Udlandet, binder, saa vidt jeg kan se, Danmark til at fortsætte og maaske udvide den Restriktionspolitik, som denne Regering har et saa uhyggelig stort Ansvar for.

Jeg vilde derfor sætte Pris paa at høre den højtærede Finansministers Mening: om han mener, det er en stor Ulempe for Danmark, at vi binder os til disse Restriktioner, eller om han ligesom aander lettet op, idet man derigennem faar en ekstranational Sanktion af den Politik, man selv er gaaet i Brechen for herhjemme.

Jeg vil ogsaa gerne bede den højtærede Finansminister udtale sig om, hvorvidt alle disse Bestemmelser skal betragtes som Formaliteter, eller om man maa regne med, at det er Realiteter. Jeg forstaaer, at Interbankens Betingelser er nødt til at være ens over for alle Lande, saaledes at man ikke fra Interbankens Side kan stille skrappe Krav til Lande af en mere tvivlsom Kreditværdighed end over for Lande med en mere anstændig Kreditværdighed. I saa Fald kan man maaske anlægge den Betragtning, at mange af disse Bestemmelser er Formaliteter, som man ikke skal tage højtideligt, at det er generelle Krav, der staar i alle Beslutninger og Afgørelser, som træffes vedrørende de forskellige Lande. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, ligger de Betingelser, som f. Eks. Frankrig opnaaede i Maj Maaned i Aar, og som Holland opnaaede den 7. August i Aar, fuldstændig paa Linie med de Betingelser, Danmark er gaaet ind paa, men jeg vil gerne anmode den højtærede Finansminister om at meddele Tinget, om dette er rigtigt, fordi det er et vigtigt Element i hele Kompletset til Bedømmelse af, hvordan disse Bestemmelser skal opfattes.

Man maa jo nok sige, at disse Bestemmelser gaar lidt ud over det, man kalder almindelig bankmæssig Sikkerhed, og nogle af dem er jo betydeligt skrappe. Som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde: for nogle af disse Bestemmelser Vedkommende er det jo højest tvivlsomt, om de overhovedet er grundlovsmedholdelige. — Se, hvis der herigennem sker Indgreb i Danmarks Uafhængighed, i Danmarks Suverænitet, i Rigsdagens Retsomraade, betyder det saa f. Eks., at Interbanken herhjemme har erhvervet en ligefrem Vetoret over for Love, som kan komme til Behandling og Vedtagelse i dette Ting, og som kommer til at berøre Bankens